

Forslag

til

Lov om lån til håndværk og mindre industri.

Fremsat den 2. december 1969 af *handelsministeren*.

§ 1. Handelsministeren kan i finansåret 1970/71 yde indtil 15 mill. kr. som lån af statskassen til udbygning og modernisering af håndværksevirksohmeder og mindre industrivirksohmeder. I hvert af de følgende finansår kan der til samme formål ydes indtil 20 mill. kr. som lån af statskassen.

§ 2. Lånene ydes på indtil 15 år mod sikkerhed og forrentes med 7½ pct. p. a., hvortil kommer et bidrag på 0,2 pct. p. a. af hovedstolen til dækning af administrationsudgifter. Låntagerne kan fritages for afdrag i de to første år.

§ 3. Til bistand ved administrationen af loven nedsætter handelsministeren et rådgivende udvalg, hvori sagkundskab på det pågældende erhvervsområde er repræsenteret.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

§ 4. Loven træder i kraft den 1. april 1970.

Stk. 2. Lov nr. 81 af 9. marts 1962 om lån til håndværk og mindre industri opheves.

§ 5. Loven gælder ikke for Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Håndværket og den mindre industri, hvortil hele bygge- og anlægssektoren er henregnet, har gennem årene haft en voksende økonomisk betydning. Denne gruppe af virksomheder tegner sig for ca. 19 pct. af den samlede bruttofaktorindkomst*), eller en andel, der er lige så stor som den egentlige industris og væsentlig større end landbrugets, som udgør ca. 11 pct.

Samtidig er de betingelser, håndværket og den mindre industri arbejder under, blevet væsentlig ændret, og dette har især givet sig udslag i nedgang i antallet af virksomheder, der beskæftiger fra 1 til 4 personer. Det totale antal af virksomheder inden for håndværk og mindre industri er i perioden 1948-1965 reduceret fra 94.000 til 73.000.

*) Bruttofaktorindkomst = Produktionsværdi
 ÷ værdi af rå- og hjælpestoffer
 ÷ indirekte afgifter
 + subsidier.

Særlig udtalt har nedgangen været inden for fremstillingsvirksomhed, hvor tallet siden 1948 er næsten halveret. Inden for reparationsområdet og butikshåndværket har nedgangen været mindre udtalt, medens antallet af servicevirksomheder stort set er uændret. I bygge- og anlægssektoren har antallet været svagt nedadgående, men samtidig er beskæftigelsen øget meget væsentligt.

Selv om der er betydelige variationer mellem de forskellige erhvervsgrupper, er der for håndværket og den mindre industri tale om en klar tendens hen mod færre og større virksomheder. Om de nærmere årsager til denne udvikling og udviklingsforløbet fremover kan henvises til betænkningen „Håndværket og den mindre industri“, som er afgivet af den af handelsministeriet nedsatte kommission til undersøgelse af håndværkets og den mindre industris forhold (betænkning nr. 533, 1969).

Det gælder for håndværket og den mindre industri i almindelighed, at konkurrencebetingelserne er blevet skærpet, og at kravene til effektivitet er voksende, såfremt virksomhederne skal overleve.